це звільнення – і Ти його звели.
навсмак слова, народжені з початого.
є книга трав, що рястом запечатана, –
її розтулять теплі губи слив.

по небу ближче до Твого Ім’я –
назвати Сина кожна птаха проситься.
промовлю: квітка, чую: мирроносиця,
нічого не промовлю: течія.

дозволь назвати: кетяги, траву,
ґердани, мислі, висі, озаріння,
печаль незмивну або пращу тлінну…
як не назву – а все Тебе назву